

la veu de Benicarló

DEVALUEN L'ESCOLA PÚBLICA BENICARLANDA

IL·LUSTRACIÓ: Publicació conjunta EXTRA LOMQE Pissarra/Docència/Allioli

ADEU A LES PINTURES MURALS DEL CONVENT

DEVALUEN L'ESCOLA PÚBLICA BENICARLANDA

Ens imposen més xiquets per aula amb 8 mestres menys

text REDACCIÓ

Segons va publicar el DOCV el passat 5 d'abril, es reduiran en 8 les places docents a les escoles públiques benicarlandes. En concret, els afectats seran els col·legis Francesc Catalan, que perd dos llocs, el Marques de Benicarló que disminueix en 3 el seu personal docent, el Ródenas, que també en perd 2 places i el nou col·legi Àngel Esteban, que eliminarà un professor.

Àlvar Anyó, representant de STEPV, sosté que “per a la conselleria d'Educació, l'educació no val res. Ells van a privatitzar-la i la resta no importa”. Els moviments del consell van en la línia iniciada pel govern central per aconseguir que l'educació siga privada. “La nova llei que prepara el ministeri també va per eixe camí, la privatització. El consell el que fa és avançar-se, creant normatives per tapar el procés”, sosté Anyó. La rebaremació dels interins, per exemple, és una de les maniobres que s'està aplicant.

Per al sindicalista l'acomiadament dels interins que es prepara per al proper curs escolar “és un ERE encobert. Hi hauran 650 vacants menys l'any que ve, i això afecta els interins. Durant els dos darrers cursos escolars, la xifra d'interins s'ha rebaixat en 5.000 mestres”. La maniobra realitzada en este cas des del consell ha provocat que “ni els propis sindicats signants de l'acord siguen capaços de solucionar els problemes derivats de la situació de cadascun dels seus afiliats”. Cal recordar que este darrer acord va comptar amb el suport “de tots els sindicats, menys

l'STEPV”. Però la paradoxa de la situació, segons Anyó és que “entrarà a treballar de mestres gent que no ho ha fet en la seua vida, mentre mestres que porten anys impartint la docència, es quedaran al carrer”. Per a la intersindical valenciana “pensem que l'acord es pot tombar i tirar enrere, per això ho hem denunciat i segueix un tràmit judicial”.

ELS SOCIALISTES LAMENTEN LA FALTA DE SENSIBILITAT SOCIAL

Xaro Miralles, portaveu del grup municipal socialista, va lamentar la pèrdua per al proper curs escolar de “vuit mestres a les quatre escoles públiques de Benicarló”. Això, diu, “és la mostra de que conselleria no aposta per l'educació ni per la sanitat, que són els pilars fonamentals de la societat del benestar”. Al seu entendre “on s'hauria de retallar és d'alts càrrecs o grans fastos i fins i tot de l'aeroport, on hi ha destinats 17 milions d'euros per enguany”. I és que segons va denunciar Miralles, “el consell està demostrant molt poca sensibilitat, sobretot amb grups com els xiquets amb necessitats educatives especials”. Per al proper curs, “es suprimiran places de Pedagogia Terapèutica, per la qual cosa eixos programes es veuran afectats. Els xiquets que els utilitzen passen a l'aula normal i es queden sense eixe suport. Això és molt greu”.

A més, sosté Miralles, amb la reducció de mestres a les escoles “torna a augmentar la ràtio per aula i torna a baixar de nou la qualitat de l'ensenyament”. La socialista aventura que “pagarem les conseqüències dins d'uns anys”, quan eixos xiquets siguen grans i s'evidencien les seues carències educatives.

ve de la pàgina anterior

“El pròxim curs hi haurà 34 mestres menys a la nostra comarca fruit dels processos d'arranjament i de modificació de les plantilles.”

COMPROMÍS CRITICA LA RETALLADA

“El pròxim curs 2013-2014, l'escola pública continuarà patint les retallades del Govern i de la Conselleria del PP que poc a poc estan desmantellant els avanços aconseguits després de molts anys. Ací a Benicarló perdem 8 places de professorat respecte del curs actual” ha comentat Vicent Coll, membre de l'Executiva local de Compromís

Aquesta reducció implicarà la desaparició de nombroses hores de reforç en les escoles i d'atenció a la diversitat, atès que molts dels mestres de primària i mestres especialistes, a més de portar el seu curs o especialitat, es fan càrrec d'impartir distintes matèries a la resta d'alumnes del col·legi. Un altre efecte de la reducció del personal docent és

l'augment de la ràtio a les aules. “Amb aquesta reducció del professorat hi haurà més alumnes per aula, menor atenció educativa i suposarà una major càrrega docent per al conjunt de professorat, perdent així qualitat en la educació dels nostres fills” assenyala Coll.

Amb aquestes retallades, la qualitat de l'ensenyament públic és veu greument compromesa, cosa que afecta directament als nostres fills. En paraules de Coll, “no podem jugar amb l'educació dels nostres menuts, atès que estariem jugant amb el seu futur, amb el futur del nostre poble i de les nostres comarques”. I continua dient que, “des de Compromís reiterem que retallar en educació és

una greu equivocació que acabarà pagant el conjunt de la societat. En època de crisi, hi ha sectors com els de l'educació, que haurien de ser intocables”.

Compromís es solidaritza amb els centres i mestres afectats i crida a la mobilització social per l'escola pública. “És necessari que el govern recapacite i rectifiqui aquestes greus retallades. Hem d'exigir que es torne al nivell de professorat que hi havia al 2010” va concloure Coll.

Recordem que en total el pròxim curs hi haurà 34 mestres menys a la nostra comarca fruit dels processos d'arranjament i de modificació de les plantilles.

RUTES SUBMARINES, TURISME DE QUALITAT

text NATÀLIA SANZ

El Ple de l'ajuntament de Benicarló ha aprovat el conveni de col·laboració amb la Conselleria d'Infraestructures per a impulsar les rutes submarines en la reserva marina d'Irta i la posada en funcionament d'una ruta panoràmica litoral de Benicarló a Peníscola.

Les actuacions s'emmarquen dins del Pla de Competitivitat Turística. El projecte preveu desenvolupar una sèrie de treballs com l'estudi i la prospecció de fons marins, la determinació de rutes submarines i la instal·lació de boies d'amarre en la reserva marina d'Irta, l'enfonsament d'un vaixell i la consolidació estructural de la casa del carabiner de la platja del Pebret, en el terme municipal de Peníscola. Tot, amb l'objectiu de fomentar l'ecoturisme, compatibilitzant les activitats turístiques nàutiques amb l'ús públic sostenible i la conservació d'un espai natural protegit. A través d'aquest projecte, s'establiran zones de fondeig mitjançant la instal·lació d'ancoratges ecològics que permetran l'amarre d'embarcacions, amb la qual cosa s'eliminarà l'efecte negatiu de les ancores sobre la mar.

A més, també s'ha previst, com activitat lúdica i educativa, una ruta litoral entre Benicarló i Peníscola que permetrà conèixer els valors naturals i històrics de la zona. D'altra banda, l'enfonsament del vaixell permetrà oferir una zona d'immersió per al busseig recreatiu i a més ajudarà a regenerar els recursos naturals marins. Respecte a la reconstrucció de la casa del carabiner, està previst adequar la construcció perquè pugui tenir un ús públic per a promocionar l'espai natural. Totes les actuacions tindran lloc en l'espai natural protegit del Parc Natural de la Serra d'Irta, entre la desembocadura dels barrancs del Volant i Malentivet. D'altra banda, el ple va rebutjar la moció presentada pel PSPV encaminada a augmentar la subvenció que es concedeix a Càrites. Els socialistes van al·legar la rebaixa que ha patit l'entitat en la subvenció que rep del consistori i pretenien, al·legant la labor social que desenvolupen, que es destinara l'1,5% del romanent del passat exercici a aquesta entitat. Precisament l'aprovació i tancament del pressupost de l'any passat va ser altre dels temes a debat en el ple ordinari del mes d'abril. En total, el consistori ha aconseguit tancar l'exercici amb 252.00 euros en el balanç positiu.

MILLORA LA CONNEXIÓ A INTERNET ADMINISTRATIVA

text NATÀLIA SANZ

foto JESÚS MAESTRO

Benicarló comptarà amb una nova Xarxa d'Àrea Metropolitana d'altres prestacions que servirà per a connectar 11 seus municipals i per a millorar les connexions a Internet.

El projecte suposa una inversió de 148.951 euros i serà la base per a la futura administració electrònica. L'Ajuntament de Benicarló ha adjudicat a l'empresa Ibersontel el projecte per al desplegament de la Xarxa d'Àrea Metropolitana. L'ample de banda es multiplicarà per 100 respecte de l'actual. Actualment, les seus municipals estan interconnectades mitjançant diverses tecnologies, en funció de les necessitats de l'Ajuntament i dels recursos disponibles en el moment d'implantar-les. Amb la creació de la Xarxa d'Àrea Metropolitana, totes aquestes interconnexions s'unificaran en una infraestructura única capaç de satisfer totes les necessitats en més i millors condicions. En total, s'estendran 1.200 metres de fibra òptica que oferiran una major fiabilitat que l'actual, amb una disponibilitat del 99,99% al llarg de tot l'any (aquesta dada suposaria que en els 365 dies de l'any podria haver un tall de servei d'un total de 5 hores). A

més, la nova xarxa serà propietat de l'Ajuntament, a diferència de l'actual, que descansa sobre el lloguer a un proveïdor extern, amb la qual cosa s'incrementa el nivell d'independència tecnològica de l'Ajuntament respecte de les companyies de telecomunicacions.

Un dels aspectes més interessants de la Xarxa d'Àrea Metropolitana, que suposarà una inversió de 148.951 euros, serà la millora en la racionalització dels recursos, que se centraran en la reducció dels costos de la connexió a Internet per la concentració de l'ample de banda o de les connexions telefòniques, que es gestionaran a través de la xarxa. En total, es calcula que es reduirà en un 21% (5.420 euros) la despesa directa anual en concepte d'interconnexió de seus i accés a

Internet. Independentment de la millora que suposarà el desplegament de la Xarxa d'Àrea Metropolitana a nivell d'interconnexió, aquest projecte, que podria finalitzar en sis mesos, té altre objectiu, que és millorar les xarxes de telecomunicacions amb la voluntat d'implantar en condicions i en un futur pròxim l'administració electrònica, que inclourà la possibilitat de gestionar virtualment diversos serveis municipals, com per exemple llicències, informes o certificats. El següent pas en la Xarxa d'Àrea Metropolitana serà, doncs, la implantació de la carpeta ciutadana, on cada persona podrà gestionar i consultar en tot moment els seus tràmits administratius sense necessitat de desplaçar-se físicament a les seus municipals.

L'ajuntament de Benicarló signarà un conveni amb els veïns de la costa nord

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló signarà un conveni amb els veïns de la costa nord per a obtenir la cessió gratuïta dels seus terrenys. Ho farà amb l'objecte de posar-los a la disposició del Ministeri de Medi ambient i que aquest, tal com s'ha compromès, actue d'emergència per a frenar la regressió del litoral.

Seràn les úniques obres que Benicarló veurà realitzar en el seu front marítim nord, atés que el projecte que escometrà la restauració integral, encara no ha eixit a licitació. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va detallar que en la primera intervenció prevista pel govern central hi ha 15 propietaris afectats per les obres d'emergència, que s'espera escometre "al llarg d'enguany, com més prompte possible". Per a això, el consistori posarà sobre la taula "el mateix conveni que es va signar per a l'obtenció de terrenys per a la carretera de Càlig o el vial de Corts Valencianes, per exemple". Gràcies a ell "l'ajuntament obté la cessió de forma gratuïta, canviant-la per aprofitament urbanístic". L'alcalde confia "no tenir cap problema amb els veïns, perquè ara només faltaria que després de tants anys reclamant posaren traves per a cedir els terrenys. Però de tot hi ha en la vinya del Senyor". Domingo va recordar que "no només guanya Benicarló, també guanyen ells perquè ja no haurà perill d'ensulsiada dels seus habitatges". I és que aquesta primera actuació d'emergència dissenyada per Costes, afectarà al tram que discorre als voltants de la urbanització Benihogar. Els treballs consistiran a "fer talusos de contenció per a evitar que es desprenguen i la creació de passarel·les d'accés públiques perquè la platja és de tots" ja que en aquests moments, tots els camins que condueixen fins a ella són privats. El consistori i el ministeri

estàn disposats a acabar amb aquesta situació, mitjançant aquests camins que s'obriran gràcies a la cessió de terrenys. Pedro López, regidor d'Urbanisme, va explicar que "ja m'he reunit amb el president dels veïns i dijous que ve, ho farem amb tots els afectats". En principi "les sensacions són bones, no crec que anem a tenir problemes perquè sembla que la majoria està d'acord". En qualsevol cas l'edil va desvetllar que "ja m'han manifestat, i nosaltres estem d'acord, que les actuacions puntuals no són la solució, que cal treballar per aconseguir una solució integral". Referent a això l'alcalde de Benicarló va manifestar la seua satisfacció per les notícies rebudes dijous passat, quan es va reunir amb els representants de Costes a Castelló. "Va a eixir a licitació el plec de condicions per al projecte d'actuació integral, que afectarà al tram comprès entre el port de Benicarló i el Barranc de Aiguaoliva", la zona afectada per la regressió marina. Domingo confia que l'estudi s'inicie com més prompte, per a poder escometre els treballs de forma immediata.

L'ajuntament de Benicarló signarà un conveni amb els veïns de la costa nord per a obtenir la cessió gratuïta dels seus terrenys.

ADEU A LES PINTURES MURALS DEL CONVENT

text NATÀLIA SANZ

Eliminades finalment les pintures murals de l'antiga capella del convent de Sant Francesc de Benicarló. Els treballs de restauració d'aquest antic espai eclesiàstic, abandonat per a aqueix ús des de la Desamortització, han prescindit de l'antiga decoració pintada que decorava la nau central.

La Veu de Benicarló ja va avançar en el seu moment que el projecte pretenia que les parets i les voltes de la nau central quedaren blanques, al que conselleria de Cultura va eixir al pas afirmant que l'església mantindria les pintures al fresc que conserva en els murs de la nau central. Fins i tot des de l'administració autonòmica es va defensar que en cap cas acceptarien l'eliminació de les pintures al fresc que subjeien sota capes de pintura cremada i restes d'arrebossats moderns, com es va comentar arran d'unes infografies que es van difondre per part del consistori. Per contra, si va admetre l'existència d'un document aprovat per la direcció territorial "relatiu a la consolidació de diverses fisures i elements estructurals, la substitució del paviment i la instal·lació elèctrica, però que no afecta a les pintures". El director territorial de Cultura, Francisco Medina, va atribuir l'equivoc "a una dolenta realització de les infografies, que han pogut dur a engany" ja que en elles es veien les parets totalment blanques.

La visita d'obra que es va realitzar la pasada setmana per part de les autoritats, desvetllava un escenari ben diferent: les parets han estat picades i arrebossades de nou. L'arquitecte director de l'obra, Francisco Taberner, va detallar que els murs no quedarien blancs, sinó que serien pintats "d'acord amb el color que hem provat en un dels murs". El criteri és que "estava tot destrossat". L'actuació ara realitzada xoca amb el criteri emprat en l'absis de l'antiga capella, on si es van recuperar els frescos que representen a Sant Francesc de Siena i que estan datats en 1750. Les obres de restauració d'aquest emblemàtic espai, l'únic del conjunt conventual que quedava per restaurar, tenen un cost de 200.000 euros, que ha estat subvencionat amb l'aportació de IFF i Ashland, amb

una aportació cadascuna de 75.000 euros. La resta serà pagat per l'ajuntament. de moment, la data de finalització dels treballs està en l'aire, atés que els descobriments arqueològics realitzats durant els treballs de restauració, ralentiran el final de les obres.

La Història de les famílies de Benicarló en un segle. O l'Hola de l'època. Els actuals Masip, Pruñonosa, els Prades o els Llorach, per citar només a alguns, poden vanagloriar-se de tenir arrels ben benicarlandas. Els seus avantpassats, almenys des del segle XVII, ja vivien a Benicarló. Ho demostren els treballs de restauració que s'estan portant a terme en l'antiga capella de l'exconvent de Sant Francesc, avui reconvertit en Museu de la ciutat. Els rutinaris i necessaris treballs de cates arqueològiques als quals obliga la llei, han desvetllat l'existència d'una trentena de làpides funeràries. L'alineació de les mateixes, a banda i banda de la nau central i la seua mil·limètrica disposició, fan pensar "que van ser traslladades del seu emplaçament original i reaprofitades", va detallar Francisco Taberner, arquitecte director de les obres. L'arqueòleg encarregat dels treballs haurà d'ara realitzar un sondeig que permeta determinar si "encara estan ocupades amb restes humanes o no". En qualsevol cas, el retard en la finalització dels treballs de la capella serà més que evident. "Tot es retarda perquè ara cal decidir què fem amb les làpides. Remenem la possibilitat de deixar-les al descobert, bé exhibint-les en la mateixa capella o en el claustre". Una altra de les opcions seria deixar-les in situ, però protegides per una làmina de metacrilat o altre material transparent que permetera la seua visió. En qualsevol cas, com es felicitava l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, "és un document de la Història de la ciutat". els treballs arqueològics també han descobert en una de les naus laterals l'antic empedrat realitzat amb cants rodats, molt a la manera de la comarca i apunten que la nau central podria estar simplement coberta amb una capa de terra piconada. Aquesta última teoria entra dins del modus vivendi dels Franciscans Descalços, l'ordre que la va construir i que proclama l'austeritat i la pobresa.

TONI MULET, PELEGRÍ BENICARLANDO A LES USERES

text REDACCIÓ

A les cinc de la vesprada de dijous, el benicarlando Toni Mulet va tancar el maletger del seu cotxe i es va disposar a recórrer el camí que separa Benicarló de Les Useres.

Als seus 34 anys, ha vist complit el seu desig de formar part de l'ancestral Pelegrinació que van iniciar els avantpassats de la seua dona en el segle XIV. Aquest benicarlando ja va veure partir com pelegrí al seu sogre en 1985 i al seu cunyat en el 2010. Va ser aquest últim "el que m'ha contat i contagiati l'entusiasme per seguir la tradició. Em va dir que era una experiència molt gratificant". És per aixó que assegura que "per a mi és un orgull poder participar, però és una gran responsabilitat. Duem la Història i la tradició de Les Useres durant tot el camí i això, per als que no som del poble, és un pes molt major".

Les botes és un dels punts importants del vestuari del pelegrí, encara que la veritable preparació l'ha realitzat al llarg dels últims mesos. "La preparació física és molt important, perquè són molts quilòmetres caminant. És habitual que recorreguem el mateix camí que anem a fer aquest cap de setmana per a conèixer-lo millor. I a més, caminem descalços alguns trams perquè també ho farem durant la peregrinació". Aixó li ha servit de molt per afrontar el camí.

El suport de familiars i amics també ha estat fonamental per a aquest benicarlando que ha viscut amb emoció la seua elecció com pelegrí. Durant els dos dies que dura el camí al seu costat han estat "unes quinze persones, però el dissabte s'ajuntaren al voltant de trenta en Penyagolosa per a acompanyar-me en el camí de tornada". Toni és conscient que "de moment, sóc l'últim de la família que complirà amb la tradició. Jo tinc una xiqueta i el meu cunyat no té fills encara". Però qui sap. Per a esta família benicarlanda amb arrels a Les Useres, les portes poden estar encara obertes.

El suport de familiars i amics també ha estat fonamental per a aquest benicarlando que ha viscut amb emoció la seua elecció com pelegrí.

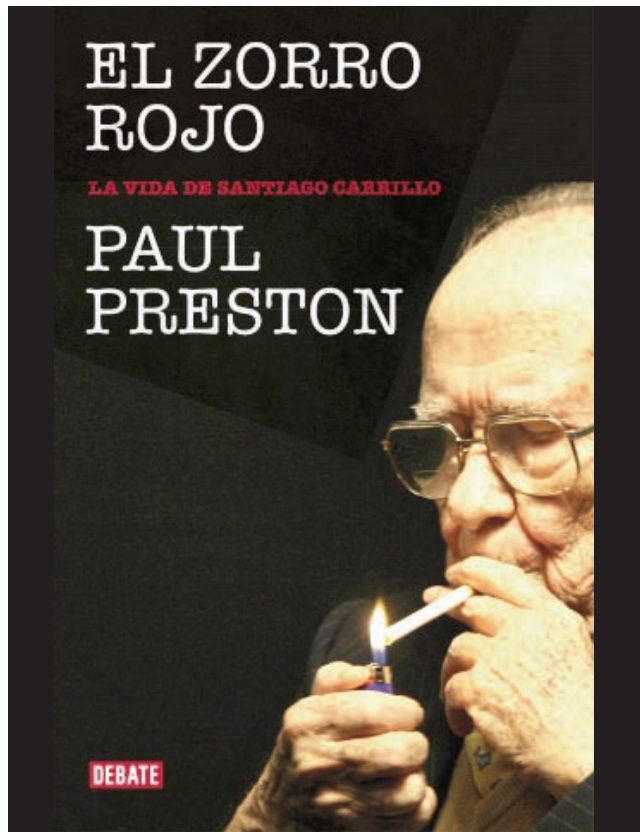
ARA FRAGA

Preston, l'hispanista anglès, ha posat en evidència els episodis més foscos i qüestionables de la biografia de Carrillo. Ara toca Fraga, la trajectòria del qual està plena d'actuacions més que discutibles i gens homologables a les conductes democràtiques exigibles a qualsevol líder polític, per més que els "seus" —els del PP- s'entesten en silenciari-ho, en els "homenatges" (!?) que no paren de retre-li.

I el què el més greu és el posat prepotent i ulesc que exhibí aquell ex ministre franquista, sense cap penediment de la seua col·laboració activa i entusiasta amb el dictador.

Preston té un bon repte al davant.

Marc Antoni Adell

**Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text**

Còpies GRAN FORMAT

**Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló**

EDITORIAL

882

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

No podran

Açò és el que entén el PP per educació pública i de qualitat: 8 mestres menys i més xiquets per aula. Açò, entre altres més problemàtiques, derivades de la falta de recursos econòmics i materials.

A dia d'avui este és el nostre futur educatiu a curt termini. A mitjà i llarg... més val ni pensar-ho. La política de retallades salvatges que ha estat practicant, i practica, la nostra Conselleria d'Educació ja s'ha visualitzat definitivament en fets efectius i consumats que impliquen, sense cap mena de rubor ni vergonya per la seua part, el desballestament definitiu del que fins ara s'havia aconseguit mantenir com una educació pública i de qualitat.

Però això ja s'ha acabat del tot. Així, seguint fil per randa la veu del seu amo de Madrid, Wert i companyia, tot i que ells només són titelles del conservadorisme econòmic i ideològic en el qual estem immersos, Conselleria d'Educació ens delecta amb la seua versió augmentada i corregida, per allò que els valencians sempre som més, del que entén per educació pública i de poca qualitat: trencament abusiu de la ràtio mestre /alumne.

Si a això li afegim el fet que 650 mestres interins desapareixeran, amb una mena d'ERE encobert i descarat, i el fet que l'experiència de treball docent anirà en detriment per a obtenir una plaça d'interí, més experiència menys possibilitat de treball, tenim en safata d'or el que volen aconseguir els populars de tot arreu: el desprestigi de l'educació pública. L'excusa perfecta per a privatitzar el sistema i obligar a una gestió privada d'allò que és públic.

I qui farà eixa gestió privada, com ja s'ha començat a fer en alguna altra comunitat autònoma? Qui seran eixos gestors privats que contractarà l'administració i que haurem de pagar tots de la nostra butxaca? Qui es beneficiarà d'estos contractes privats on l'educació s'acabarà convertint en una mercaderia d'objectius econòmics i no en una eina de formació de persones?

Molt ens temem que a partir d'ara l'educació deixarà de ser simplement això, educació. L'han passat a convertir en un negoci lucratiu, competitiu, de mercat, identitari i ideològic (cal espanyolitzar-nos), i religiosament segregacionista.

Cada vegada ens estem allunyant més del que va dir la UNESCO "educar és contribuir a la formació de persones lliures i responsables". És per això no ens hem de conformar i lluitar per allò que considerem just. Ens va el nostre futur i el dels nostres fills. I amb això no podran.

*"Queda prohibido llorar sin aprender
levantarse un dia sin saber que hacer,
tener miedo a tus recuerdos.*

*Queda prohibido no sonreir a los problemas,
no luchar por lo que quieres,
abandonarlo todo por miedo,
no convertir en realidad tus sueños."*

Alfredo Cuervo Barrero

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tots, professors, pares i alumnes que creuen en una societat lliure on l'educació, pública i de qualitat, és la base per a formar persones capaces de pensar per elles mateixes. Eixa capacitat encara no l'han pogut prohibir.

Panissola: ben enganxosa per a tots els populars que creuen que l'educació es una mercaderia amb la qual es pot traficar. Esta clar que, per a ells, quan menys pensem millor. Privatitzar l'educació pública és el primer pas per a la seua desaparició.

twitter: @Elstafaners

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORADORS

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia _____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

LA FILOXERA
M A G A Z I N E

benicarló al día
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, CRIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Romeria dels llibres banyats

Mireu que ja portem anys dient-ho: els llibreters del nostre poble són el millor reclam per a l'aigua. I és que allà on van... plou. I no és broma, els tafaners hem investigat des de quan es fa ací la Fira del Llibre i hem descobert que dels més de vint-i-cinc anys, si fa o no fa, que la porten fent, vora el 75% de les vegades, quan els llibres han estat ficats damunt de les taules, ha plogut. Molt o poc però ha plogut. Sí, el que escolten vostés, el 75%, o més, de probabilitats que caiga un bon ruixat quan ells apareixen. Enguany, ja sembla més que curiós, la setmana abans, el diumenge, va fer un sol espatarrant, a les fires dels pobles veïns amb samarreta que es podia anar sense problema i ací va, i a la que volen sortir... allà va que trona. Aigua a cànters i la Fira suspesa. Ni romeria de les Useres per a demanar aigua ni gaites! No cal anar tan lluny, ni fer tant de camí, si algú vol aigua només cal demanar que vinguen els erudits de la lletra a muntar la seua fira i... quasi segur que plou. I en aquest món que només es guia per l'estadística, un 75% no és per menystenir-lo.

Terra (i quartos) en retirada

Mireu, açò de la costa nord sembla un culebrot d'eixos que no s'acaba mai. Doncs no va i ara resulta que els mateixos veïns i el nostre ajuntament són, segons diu el Ministerio (a *La Veu* de la setmana passada), els que no volen l'apanyo, provisional, que s'havia de fer a la costa nord? I a resultes d'això, no va i es queden sense la inversió de 750.000 euros per fer l'apanyo provisional... fins que arribe el gruix (o siga, fins que hi haja perres al calaix), dels diners per l'obra definitiva? Esperem que a aquests de *La Veu* no se'ls ocorrega altra vegada traure'ls de portada (estadísticament ja l'han acaparat un fum de vegades i no cal abusar). De tota manera, què voleu que us

text LA COLLA DE TAFANERS

diguem, si ells mateixos no s'aclareixen, a la millor el que esperen és que la naturalesa faça la seua feina... per tenir la justificació! Nosaltres, per si de cas, anirem comptant els metres que desapareixen. Segons el seus càlculs tres metres l'any (i això ja fa uns quants anys). L'última vegada que vam passar per allí, la setmana passada, si fa o no fa, no ens va fer falta passar el metre. Estava tot igual. Quan ens arribe al pont de la general començarem a patir!

L'espanyol per les altures

El que ara us contarem és ben cert i no és cap trola. A que no sabeu com els que tallen el bacallar de *La Veu* aconseguen eixes fotos aèries tan espectaculars que cada dos per tres trauen en aquest pamflet? Doncs sí, tenen un conegut pilotet que, de tant en tant, els trau a passejar, i així aprofiten per veure el poble des de dalt i aconseguir aquestes instantànies. Però bé, al que anàvem, resulta que el pilotet, com manen les normes, cada cert temps ha de renovar la llicència de vol per poder continuar pujant al cel en vida (després, pel que sabem, no ho té gens assegurat). Bé, doncs la renova i, quan li arriba, se li indica que la llicència en qüestió només serà vàlida si té el certificat mèdic en vigor (és la cosa més lògica) i... aquesta és la bona, un certificat de competència lingüística. Ja, a que us penseu que les nostres "autoritats" es refereixen a l'anglès,

idioma aeronàutic internacional? Doncs, no, no! Es refereixen al castellà! Sí, al castellà de Cervantes! Vol dir que per a poder anar pel cel d'Espanya abans has de tenir un paperet que t'ha de dir que saps parlar espanyol! Per als estrangers? Sí, però també obligat per als espanyols! Chúpate esa! Els tafaners, que ens agrada tafanejar-ho tot, investigant i investigant, hem descobert que aquesta és una nova norma "aeronàutica" de fa poc més de dos anys. Tot i això, ens ha assaltat un gran dubte. Abans d'aquesta data, quan no hi havia paperet que donara fe que els pilots sabien parlar espanyol, en què devien parlar? A vore, ho diem perquè tal volta els pilots espanyols puguen ser un cas d'estudi molt important atès que, d'un dia per a l'altre, sabien parlar espanyol i, de sobte, quan apareix la norma, si no tenen el certificat que ho acredite... l'han deixat de saber? Va haver un tafaner, molt espavilat que tenia dues teories. Una, la més versemblant des del punt de vista sociolingüístic, diu així: Si naix a Espanya, té DNI espanyol i va a l'escola espanyola és... català! Anatema! I el govern espanyol, que és molt llest, pressentint el perill que li ve a sobre (mai millor dit): un català per damunt del cap, com necessita diners i els espanyols són babaus, s'inventa una taxa per la qual s'ompli una instància, on un mateix diu que sap parlar castellà amb la màxima competència, paga 23 euros i... se li dona un certificat que diu que el sap parlar. Ara, el pitjor de tot és que els 23 eures han eixit d'on sempre: del sou dels col·laboradors, a qui l'amo ens ha atracat a la catalana, a tant per cap.

Poca vergonya

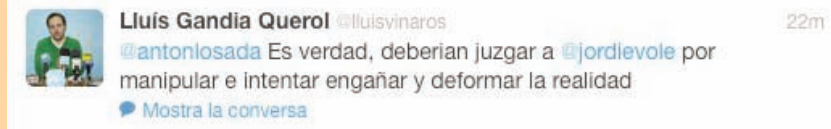
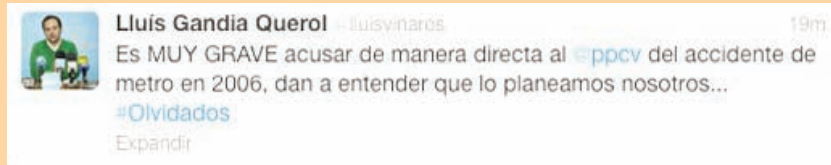
La setmana passada ja vam parlar d'aquest regidor PoPular de la ciutat que fita amb Benicarló pel nord, lluisvinaros, que enaltia la superioritat moral de l'església, tot i

ve de la p gina anterior

no aclarir a quina es referia, i que aquesta setmana continua amb la seua diatriba particular contra l'esquerra. I així, com qui no vol, sembla fer punts per escalar posicions al sancta sactorun dels fonamentalisme PoPular desqualificant aferrissadament tots aquells que trauen a la llum els draps bruts que els hi queden després d'haver de netejar, dia sí, dia també, eixa cuina tan PoPular que tenen. Ara, esgrimint les seues piulades de superioritat moral, li ha tocat el rebre al Jordi Évole, el periodista i anima mater de *Salvados*, que segurament deu recordar-li el contrari del que fan a la casa popular: pensar. Jordi Évole, "manipular e intentar engañar y deformar la realidad"? Lluïsvinaros devia vore un altre programa, perquè el tafaner a qui vam posar davant La Sexta perquè ens ho contara després diu que Évole es va limitar a deixar parlar persones que, a un o altre nivell, hi tingueren un cert protagonisme. La manipulació va ser tan basta, tan descarada, tan vergonyant, que un cop ha eixit a la llum, el millor retrat és el somriure que amb dificultat pot mantenir el conseller Cotino al final del programa.

Monets de repetició

I per si amb les piulades del de dalt repetint un argumentari tan sobat que fa vindre basques no en teníem prou, ací us en portem una altra de la nostra regidora de Cultura, que deu encara estar fregant-se les mans (és el que millor fa) i repetint com una maquineta, ara que Rajoy i els de dalt estan per despistar, això de la reforma de l'administració local "per a reduir costos i duplicitats de funcions". Tot i que la cançoneta no és nova, ni és seua, des de l'esquerra, però l'esquerra de veritat, no el succedani d'esquerra que tenim, ja fa temps que ho diuen, però tant el govern d'abans com el d'ara s'ho

han anat passant pel folre de l'entreuix. Això que piula, com comentava un tafaner, trobeu de debò que se li ha ocorregut a la nostra Maria? I, de totes maneres, amb intervencions com aquestes li augureu molta vida al twitter com a xarxa social?

Una imatge per a la història

Poques vegades una fotografia aparentment tan modesta deu haver tingut un valor tan clar de retrat sociològic. Fixeu-vos en la imatge de l'operari sota la pluja mirant de desembossar una canonada o un albelló qualsevol. L'home treballa sol, ajupit sota un enorme graffiti que deu ser el seu pensament: JODER. La part del text que tapa el

seu cos, més difícil de llegir, ve a dir una cosa com: I no fotran a la presó tant de lladre i pocavergonya, no! Al costat de la pala, plantada a la paret exactament com la va deixar el pare del recordat Llorens i símbol evident de la immobilitat del sector, es pot llegir, sobre la porta d'un seti: Se vende. Potser és el rètol que millor reflecteix l'estat del país. I per últim, a la cúspide de la imatge, un cartell publicitari: Abogados. Asesores urbanismo. Això és el millor. Com un Esperit Sant sobrevolant les aigües de la creació, el cartell ens recorda qui i què ha tingut bona part de responsabilitat en la "creació" de la crisi actual. Molt bona, la foto. La proposarem per a la coberta del llibret de festes.

Incendiari

text ROBESPIERRE

Així és com em sento. Açò ja no té justificació. Ho fem alguna cosa ho acabarem malament. Amb unes poques xifres, sí, només unes poques, ho entendreu de seguida. Anem a elles: 6.200.000 aturats (anem a ritme d'un aturat per minut i sense comptar els que han fet desaparèixer de les llistes o que ja ni s'apunten), 65% d'atur juvenil (aviat no caldrà tenir joves), més de 9 milions de pensionistes (què, imitant l'argument del ministre d'economia del Japó quan va dir allò de "espero que la gent gran es mori aviat, no els podem mantenir"?), 16,4 milions (i a la baixa) de cotitzants a la Seguretat Social (sí, les mateixes que fa 10 anys). Esfereïdor, no?

No cal ser un linx per adonar-se'n que açò no es insostenible. És una simple qüestió d'aritmètica de primària: Aturats+ pensionistes = cotitzants a la Seguretat Social. No quadra. Anem malament, molt malament. Això és INCOMPETÈNCIA. Sí, incompetència pura i dura. Un treballador en actiu ha de pagar la pensió de jubilació d'un altre, l'atur i la seua seguretat social? Si fins i tot el més imbècil dels imbècils sap que amb aquestes xifres el màxim al que podem arribar és... a que pete el sistema!

I que fa el Mariano dels collons i els seus sequaços (disculpeu la grolleria però ja no em podia aguantar més), amenaça amb pujar-nos més els impostos. Però si ja tenim les butxaques més escurades que el plat d'un gos de carrer... que ja no li queda ni el plat! Sembla que no tenen ni pajotera idea del que han de fer! Segueixen a toc de tabal el que li diuen d'Europa la Merkel i companyia i ens estan enfonsant a marxes forçades. A vore, cal entendre les raons de l'austeritat que ens imposen des del nord, com se n'han de refiar d'aquesta colla d'incompetents supins que ens governa, però almenys se'ls hauria de suposar que també haurien de saber plantar-se quan saben que així no anem enlloc, no? Doncs, no! Tenim el que la majoria de gent ha volgut i

La guillotina

això sembla que té dret de cuixa. I així ens va!

La veritat és que açò d'Espanya és una autèntica i pura entelèquia que millor faríem tots de sortir-nos-en d'ella el més aviat possible. I si no ens em podem sortir per les bones... doncs per les males, que collons! Ja n'hi ha prou!

Els canvis socials sempre s'han produït quan, tot i que la societat té un aguant extraordinari, les coses pinten molt magres. Només cal un xicoteta guspira en el lloc i moment adient perquè la cosa pete d'una vegada i es prenga foc a la paradeta.

Compte, no estic fent ací apologia de res, només estic ficant damunt la taula uns fets, unes sensacions, uns sentiments... que son comuns a molts ciutadans i que no són escoltats pels nostres governants que, asseguts a la seua poltrona, giren l'esquena a la crua i dura realitat quotidiana. I això pot ser perillós. Millor dit... és molt perillós.

No sabria dir, arribat a aquest extrem, si això és fruit, com ja havia dit abans, de la seua incompetència, o de la seua inconsciència al no saber-ne fer més, però és que pareix com si esperessen com l'Au Fènix, el final del seus dies, per veure si, després, com diu la llegenda renaixem altra volta de les cendres.

Tot i que difícilment crec que tinguen capacitat per a pensar això, ni altra cosa, m'ha servit per escenificar una situació que podria ser més que creïble si tenim en compte com estem ara, i com podem acabar, i que ens pot vindre després. No sé per quina raó, o tal volta sí, allò que més es pot apropar a aquesta situació social, per on va vindre i tot el que va provocar posteriorment, té un paral·lelisme amb el que va ser l'últim canvi important que va haver-hi en la nostra societat, suposadament civilitzada, i que va marcar el començament d'una altra època social: el maig del 68.

I ja que hi som, dues frases d'aquest maig del 68, poden resumir, segurament, aquest meu sentiment

contradictori: "Tanmateix tot el món vol respirar i ningú pot respirar; i molts diuen 'respirarem més tard'. I la major part no moren perquè ja estan morts" (teatre Odeón). "Volem les estructures al servei de l'home i no a l'home al servei de les estructures. Volem tenir el plaer de viure i mai més el mal de viure." (Nanterre)

És possible que estiguem, altra volta, tancant un cicle? Ho veurem més aviat del que ens imaginem? Quan les institucions no et representen... només cal esperar la guspira.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

La que faltava. Ara resulta que els llauradors, teòricament gent moderada i conservadora al nostre poble, van i demanen la dimissió no de un, sinó de dos regidors, dos, del Pepé. Què haurà passat? Jo no he aclarit res. M'he llegit la notícia i l'editorial i he arribat a la conclusió que la petició de dimissió no l'ha presentada ningú però ha estat aprovada pel consell agrari local per majoria. Per un costat, una associació de llauradors diu que no és el moment de demanar dimissions. Per un altre costat, el portaveu de l'altra associació diu que els regidors, pobres, no tenen cap culpa. Home, clar que no! La culpa la té Sapatero, que és qui ens ha portat a aquesta situació. Cap dels dos ha demanat una dimissió que ha estat aprovada pel consell. Misteri. Ens trobem amb clar cas d'il·luminació espiritual. A l'hora de votar no se sap què va aparèixer, per art d'encantament, que cinc membres havien demanat la dimissió dels regidors. No oblidem que tot plegat va passar davant la presència dels protagonistes de la notícia. De sobte, el regidor d'agricultura va vore la llum i va pensar "esta és la meua, ara tiro pel mig i me'ls poso a tots a la butxaca". I així va ser. Va tirar pel mig i es va posar a defensar el que deien els llauradors com ell. Bé, ja està. I ara què passarà? Se n'aniran cap a casa ambdós regidors? Seguiran exercint les seues funcions? Mire, senyora Garcia, jo penso que amb la careta de bon xiquet que fa el regidor Marzal a la portada, no el podem fotre al carrer. A Arín tampoc, que per això és llaurador i sap més que ningú de tot, del camp i de la mar.

No m'ho puc creure. Avui estic molt incrèdul. Diuen els socialistes locals que es van deixar de rebre vuit-cents mil euros per culpa de l'ajuntament i de l'associació de veïns? Va, home,

va! Això no s'ho creu ningú. Que els veïns de la costa nord, els més lluitadors, els més reivindicatius, els que presenten denúncies a la fiscalia han deixat perdre tota eixa pasta? Que no, que no pot ser. Si ells són els que més han defensat a capa i espasa la zona nord del nostre terme municipal. Segur que hi ha un error o una mala interpretació. Però el que encara és més difícil de digerir de la notícia és que ens estan dient que el govern del pp ens ha negat a nosaltres, poble pepero fins a la medul·la, tota aquesta inversió. Que els socialistes tornen a llegir la resposta que els han donat a la inútil cambra del senat perquè això no pot ser.

Més de cent candidats per a dues places de tècnics. Quina tria més difícil. Amb tota seguretat es quedaran fora de la feina moltes persones molt qualificades. Això és el que té el nostre sistema educatiu, que formen persones, molt ben preparades en tots els àmbits per a que després s'hagen de dedicar a coses que no tenen res a vore amb els estudis que han realitzat. Tampoc no hi ha cap responsable d'això? Estem pagant les conseqüències de la incapacitat i

curtesa de mires de la mediocre casta que ens ha governat al llarg dels darrers anys.

M'he quedat bocabadat després de llegir la formidable bajanada del lluisvinarossenc eixe. Superioritat moral? Superioritat intel·lectual? A mi m'ha demostrat una ximpleria absoluta que deixa ben a les clares el seu pensament. Però cadascú és lliure de dir el que vulga i això és ell que ha fet. Fantàstic, no tinc res més que afegir.

Si San Abdón diu que el llibre de Jaume Cabré és de lectura obligatòria, vaig a comprar-me'l perquè sempre ho encerta i estic segur de que m'agradarà. De vegades és difícil destriar, pel que fa als llibres, el gra de la palla. Però si és San Abdón qui el recomana, no s'ha de dubtar.

Per acabar, què li diré, senyora meua del nou becari? Doncs que és un pobre pringat que no sé com ha fet cap a aquesta publicació. Almenys les seues cròniques són una mica més professionals i tenen el rigor que li faltava a la secció. Hem anat de Guatemala a Guatepsé.

Comença la Lliga de la Faixa amb victòries dels joves davant uns veterans que aniran a més

text i foto VICENT FERRER

Els pilotaris més veterans del poble, i els més joves, ja han encetat l'aparador que els permetrà lluir durant unes setmanetes en la galàxia pilotari local: la Lliga de la Faixa. Tot i els entrenaments d'última hora i tant de gallejar les hores prèvies al debut, les parelles que acabaren competint en aquesta primera jornada del mític trofeu cadufer s'espolsaren més el rovell de tants mesos d'inactivitat que altra cosa. Així que, com dèiem, molta cresta i poc pollastre.

Com no podia ser d'altra manera, és començar qualsevol competició de pilota valenciana al poble i posar-se a ploure. Encara com que dissabte a la tarda el vent es girà; de gregal segons el Xato i de mestral segons un que passava per allà; i es pogueren disputar un parell de partides.

La primera enfrontava a dos de les promeses del clubs i presumptes gallets de la competició: d'una banda, Ivan Cheto, acompanyat a la ferida del mític Xato, i Àngel, lo nét de Tarsan, assistit per Sofian. Tot i que Cheto i Xato començaren comandant la partida, aviat les errades en la treta i la falta d'encert a l'hora de rematar els punts, anaren posant cada vegada més deficiències a Cheto, que acabà fallant més del compte i exigint poc a un Àngel cada cop més còmode al rest. Àngel, curtí per eixos frontons de Déu en la Lliga Autònoma Juvenil, li ponien totes i anà de menys a més. Soufian demostrà que amb la seua dreta pot fer molt de mal davant. Al final, 31-21 per Àngel i Sofian que es perfilen com una de les parelles més potents de la competició.

L'altra partida de la jornada enfrontà a Manyà i Agut, representants de la vella guàrdia, a Carlos i Franjo. Aquests dos aprofitaren que Manyà i Agut duen al damunt una capa de rovell de dos dits per fer un bon forat al marcador 11-2, que ja fou inabastable per als seus rivals. Només un baixó en el joc de Carlos a mitat partida, fins aleshores seguríssim i contundent al rest, permeté a Manyà i Agut albirar esperances de remuntada quan es situaren a només 5 punts. Però fou un miratge i Carlos i Franjo van reaccionar i recuperar l'avantatge inicial per endur-se els tres punts per 31-22. Carlitos Sospedra, que el dia abans havia jugat per primera vegada en un trinquet en companyia d'Èric, és una altra de les perletes de la nostra pedrera que promet lluir amb força intensitat en l'actual edició de la Faixa.

Basquet: Contudent victòria de l'infantil davant l'Amics de Castelló

text i foto VICENT FERRER

L'infantil masculí de segon any va rebre en el seu últim partit de lliga a l'Amics de Castelló. Els benicarlandos van demostrar des del principi la seua superioritat i van acabar guanyant el partit per un ampli 71-33. Amb aquesta victòria, els infantils finalitzen la competició en tercera posició.

El cadet femení es va desplaçar fins a Quart de Poblet per a disputar el seu partit corresponent a la passada jornada. A les benicarlandas els va costar entrar en el partit i malgrat la lleu millorança que van anar mostrant amb el pas dels minuts, es van veure superades clarament pels seus rivals, com demostra el resultat final de 50-26.

El cadet masculí va rebre diumenge passat al tercer classificat de la seua competició, el Fones. Malgrat el difícil rival, ho van intentar, però finalment la victòria no va poder quedar-se a casa. Malgrat això, als visitants els va tocar patir més de l'esperat per a emportar-se la victòria. El resultat final va ser de 62-69.

El júnior va jugar el seu últim partit de lliga enfront de l'Equip Mixt Aldaia i ho va fer amb una contundent victòria 71-40. L'equip va estar molt ficat en el partit des del primer minut, realitzant un gran treball defensiu i jugant un atac molt fluid. Els jugadors van poder acomiadar la temporada amb una victòria que fa que es col·loquen en la vuitena posició de la classificació.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

*“Caminaràs entre elefants.
Un retrat de Mònica Oltra”*
de Ferran Torrent

Actuació de Toni de L'Hostal

La periodista *Amàlia Garrigós* moderarà el col·loqui entre Mònica, Ferran i el públic

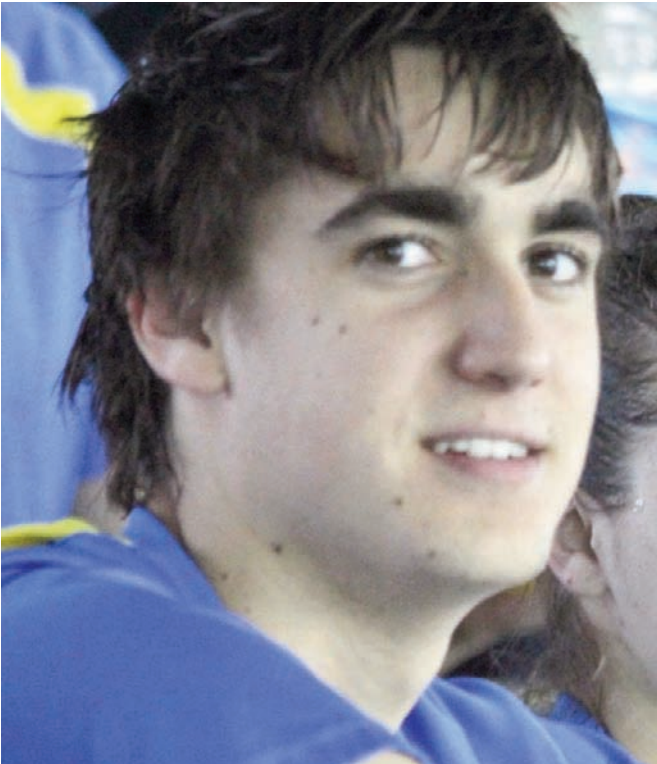
AUDITORI MUNICIPAL DE BENICARLÓ
Divendres, 3 de Maig de 2013 . 19:30 h

Organitza: A.C.Alambor

IMPRESSIANT ACTUACIÓ DELS NEDADORS DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ, MARC VEA I CARLOS FUENTE, AL CONTROL AUTONÒMIC DE CASTELLÓ

text i foto CNB

aconseguides pel jove nedador Marc Vea als 400 estils (5:21:10 M) i als 400 lliures (4:39:26 M).

La marca de Carlos als 100 papallona li suposa ser el primer nedador del club que baixa del minut en piscina olímpica en eixa especialitat.

Pel que respecta al jove aleví Marc Vea (13 anys), les 2 mínimes nacionals aconseguides el mateix dia, el consoliden indiscutiblement com el nedador amb futur més prometedori del club natació Benicarló en l'actualitat.

PRÒXIMA COMPETICIÓ: 11 de Maig 2013, TROFEU SANT PASCUAL VILA-REAL

Diumenge 28 d'abril a la piscina olímpica de Castelló, va tindre lloc el 3r control autonòmic en piscina llarga per a les categories infantil, júnior i absoluta. Participaren un total de 307 nedadors de 32 clubs de tota Espanya.

L'equip del club Natació Benicarló, dirigit per Miryam Martínez i per Lucía Vicente, va presentar un total de 22 nedadors: Marta Valdearcos, Irene Sorando, Ester Segura, Noemí Anta, Gisele Mateu, David Curto, Marc Vea, Nerea Sorando, Nicole Mateu, Cristina García, Vanessa Bel, Albert Astor, Ferran Marzá, Alberto Añó, Adrián Adell, Ariadna Coll, Javier Marzá, Salva Sorlí, Carlos Fuente, Jordi Curto, Gemma Rillo i Lucía Piñana.

Els resultats més destacats dels benicarlandos foren la grandiosa victòria als 100 papallona de Carlos Fuente (17 anys) amb un temps de 59:99 M que és mínima nacional júnior i les 2 mínimes nacionals alevins

TRES PARTITS, ZERO PUNTS

text VICENT T. PERIS

Després d'aquestes setmanes d'experiència gasetillera a La Veu de Benicarló puc afirmar que la coincidència de la meua presència ací amb els mals resultats del CDB no és més que això, una coincidència. No sóc malastruc. En la vida ho he sigut. Ans al contrari, em considero una persona afortunada i, si de cas, amb tendència a portar bona sort. Si més no això és el que em diu la meua Margot: "Ai Vicent T., quina sort he tingut d'haver-te conegut!" Sé que ho diu perquè em vol i que aquesta afirmació d'afecte no té res a veure amb l'anecdòtica generositat que li manifesto cada dijous en forma de bitllets de curs legal. "És que tu i el teu papa sou tan encantadors, tan bones persones, tan comprensius!", m'hi insisteix sempre.

Per circumstàncies que encara desconec és cert que el Benicarló porta tres jornades seguides perdent. Aquest passat dissabte va ser va ser a la Vall d'Uixó, en concret contra un equip que es fa dir Club la Vall, de recent creació. Sé que sonarà a excusa i que semblarà increïble, però tampoc no vaig poder assistir al matx tot i l'organització que el papa havia previst. Jo, ja s'haurà pogut comprovar, sóc un periodista de raça. Ara faig aquesta secció d'esport, però a mi el que m'agrada és el periodisme d'investigació. Si no fóra perquè sóc més gran que ell, jo acabaria sent el Jordi Évole de Benicarló. Vaig pensar que abans d'anar a dinar al restaurant de la gruta de san José podia parlar amb algú que m'aclarira com podia ser que un poble que no fa tants anys es deia la Pequeña Rusia i on manaven els comunistes havia esdevingut un altre vulgar feu del partit. Del partit per antonomàsia, s'entén. El papa però va insistir que amb la panxa plena les coses es veuen millor i vulgues que no, a les dotze ja havíem pres possessió de la taula corresponent a la terrassa del restaurant i de seguida van començar córrer els quintets primer, els martinis després i el bon vi i el bon cava per dinar i vam acabar tots donant mostres de patir una important intoxicació etílica.

De bon matí vam sortir tots quatre de casa. El papa, la mama, la Margot i jo. Per cert que la meua nòvia aquesta setmana estava més moreneta del que li és habitual, de fet, aquesta setmana Margot era negra. Sí, sí, negra i parlava un dolcíssim accent brasiler. Pobra, es mareja i al cotxe va haver de posar-se al seient del copilot. Ai com és el papa, és tremendo; vaig comprovar com mentre la mama admirava els paisatges de Castellón tierra y gentes i aprofitant que havia de canviar de marxa, la mà se li n'anava cap al genolls de la seua nora. Ai, ai, pillet!

Com he dit, el papa em talla totes les iniciatives. Em va dir que si vull un reportatge que ell me'l pagava, però que havíem anat a passar un dia en família i a complir amb el compromís adquirit de fer la crònica per a La Veu. Amb el gps no ens vam perdre i a l'hora del vermut ja estàvem engrapant i xamant. Al restaurant el papa es va fer amic de tots de seguida, és molt echao palante. Tots, ja dic, tots vam acabar en condicions bufadas que diu un cantador de Xàtiva.

I açò que diré ara semblarà increïble, però és la veritat. La pura veritat. Ens vam tornar a perdre. Els amics del papa li van dir que el futbol era a un camp que es diu José Magriñán i allà amb el nostre gps que vam fer cap. Gatets i gatetes, eufòrics tots. Quan hi vam arribar allí no hi havia ningú. Ens vam esperar més de mitja hora i el papa va acabar pensant que m'havia equivocat de dia i fins i tot d'equip. Em va pegar dos calbots. Davant de totes. Per sort Margot és molt comprensiva que si no es pensaria que sóc un xiquet consentidet. En fer-se les cinc i verificar que allí no s'havia presentat ningú vam decidir que el millor era tornar-nos-en cap al poble. Malgrat el seu disgust, el papa no va perdre l'humor i va continuar fotent-li mà a la futura nora aprofitant la seua embriaguesa (la dels dos) i que la mama dormia la mona amb el cap acotxat.

Només arribar al poble vaig córrer d seguida per comprovar què ens havia passat. Ja dic, ho porto a la sang això del periodisme. Vaig consultar una pàgina d'internet. Havíem perdut per dos gols a zero. Sí, contra el Club la Vall, però el partit s'havia jugat en un altre camp diferent al que ens havíem presentat nosaltres.

Aniré millorant. Ho prometo.

QUE DIU EL PAPA. Bobo, el tinc bobo de veritat!

Morella. I ja en van 10.

text i foto REDACCIÓ

Un any més la penya Setrill de Benicarló ha organitzat la pujada de Benicarló a Morella en dos dies. Ja són deu, 10, les pujades que s'han fet. Durant deu anys ininterromputs Benicarló ha pujat a Morella a peu per camins i senders. Deu anys que un grup de gent de la penya Setrill s'ha implicat en preparar i organitzar aquesta activitat en la que participen molts excursionistes, entre 75 i 100, depèn d'anys (el primer anys, menys). La intenció per a tanta gent dóna faena, cosa que s'ha d'agrair.

“Lo temps ho anuncia des de fa dies. Lo dissabte i lo diumenge, aigua i fred, i a Morella neu.” Tots ho teníem al cap. I així ha estat. Ara els del temps n'erren ben poquetes, sobretot a curt termini.

A les 7:15 se surt de la Penya i a les 7:30 del convent, ara es diu MUCBE. (El camí convent ara és diu camí MUCBE? No m'agrada.)

Alguns tradicionals de la marxa, seguint la tradició i per no llegir-se la convocatòria, es van presentar a tres quarts de vuit a la porta de missa, com havia sigut tota la vida, i allí estaven esperant sota una pluja implacable. Sort que reben una trucada i els diuen que la colla de caminats va pels voltants del camp de futbol. Total que, un poc més tard s'incorporen al grup.

Segueix plovent i tots segueixen caminant, uns amb paraigües, altres amb impermeables però tots, tots amb ganes i il·lusió.

En ser prop de la Tossa la pluja va minvant i només sortir del terme ja no cau ni una gota. Que s'aguante així! Per a esmorzar no es al lloc de costum; tot està xop però això no és motiu per a canviar una tradició com aquesta. A Cervera es parem per a recuperar forces: uns a la Faram, els altres al casal dels jubilats d'esquerres (allí estava la foto del rei i de Lerma. “Qui dos...” va comentar algú).

S'ha aclarit el dia: sol i tot. La gent camina molt bé i en un punt estem a Xert.

Mentre s'acabe de preparar el dinar uns fan estirament i es canvien de roba i altres fan cerveses. La qüestió és fer alguna cosa.

Bon dinar! Gràcies intenció! Sense vosaltres açò seria una marxa com tantes se'n fan paer ahí. Aquesta és diferent. Això sí, a les oliveres quatre cacaus i un xatet de vi haguera reconfortat un poc. Alguns deien d'un torronet de Viena però amb quatre cacaus i vi tots contents.

Durant la sobretaula van estar acompanyats per les cançons del grup “Veni a cantar” i el “Grup de Dances La Barcella” de Xert.

Eixe cap de setmana eren festes a Xert i vam poder gaudir dels bous de carrer i de les xarangues, fins arribar a l'hora del sopar. A l'hora de sopar, enguany de gala amb vestit complet, ben fosc com si fos un casament, el bon ambient està assegurat, i també les rialles i les sorpreses de l'organització. Cal destacar els acudits de Raül i José Maria.

El diumenge de bon matí l'aigua ens desperta, les prediccions meteorològiques són adverses. Hi ha moltes baixes de caminants, però malgrat això, es decideix arribar fins al magnífic paratge del mas del Rei. El fred, la pluja i després el floc de neu ens acompanyen. Els membres de l'organització ens comuniquen que el Port de Querol està tancat, i per tant, la baixada a Benicarló, quan arribem a

Morella, prevista amb l'autobús, es complica. Amb una mica de seny, i deixant el cor a banda, es decideix abandonar la marxa i recular fins a Xert i al poble.

El dinar previst a les antenes de santa Àgueda es trallada a la seu de la penya Setrill convertida en el nostre restaurant. Acabat el dinar es van repartir les acreditacions de la marxa i regals commemoratius. També es va fer un homenatge al grup de la intenció, als excursionistes que han fet les 10 marxes i al responsable de la pujada a peu de Benicarló a Morella, Carles Escura.

